

Project uitbreiding vrouwencentrum-annex bezoekerscentrum

Probleemstelling

Galibi ligt aan de monding van de Marowijne in Suriname op de grens met Frans-Guyana.

Het dorp ligt op ongeveer een uur varen van het dichtste stadje (Albina) dat bereikbaar is via de weg vanuit Paramaribo.

De leefgemeenschap in Galibi bestaat uit authentieke Carib-indianen, die leven van de visvangst en een beetje toerisme. Hun vis verkopen ze op de markt in Saint-Laurent-de-Maronie (Frans-Guyana) op ongeveer een uur varen. Het strand waar de reuzenschildpadden aan land komen om eieren te leggen, is zeker een unieke toeristische troef.

De sterk veranderende wereld zorgt er voor dat ook in deze ver afgelegen gebieden een sterke ontvolking merkbaar is van het binnenland richting stad. Jonge mensen hebben het moeilijk om een opportuniteit te zien in het uitbouwen van hun leven in Galibi. De dorpschouwen zijn over deze ontwikkelingen uiterst bezorgd en proberen hierop antwoorden te vinden.

Dit doen zij echter niet alleen uit eigen belang.

Deze unieke leefgemeenschap van Carib-indianen neemt daarenboven de taak op om de broedplaats van zeeschildpadden te vrijwaren van piraterij en ongeoorloofd storen van deze dieren die onderdeel zijn van het werelderfgoed.

Indien dus op termijn dit dorp door een 'leegloop' zou verdwijnen, verdwijnt meteen ook een deel van het werelderfgoed.

Om het hoofd te bieden aan deze problematiek zette het dorp verschillende acties op. Cruciaal is zeker dat inkomsten moeten kunnen gegenereerd worden zodat de leefbaarheid van het dorp niet in het gedrang komt. Anderzijds kan en mag er geen vorm van massatoerisme aangetrokken worden. Zo wordt nu volop de kaart getrokken van het ecotoerisme. In vroegere tijden was de visserij de enige bron van inkomen, maar dit volstaat niet meer.

Vrouwencentrum

De vrouwen van het dorp hebben sinds enkele jaren een goed werkend 'vrouwencentrum' opgericht waar handgemaakte sieraden, kralenkettingen, textiel, keramiek verkocht wordt aan de daar verblijvende (eco)toeristen. De voorwerpen worden in principe thuis vervaardigd en elke vrouw kan haar stukken in het vrouwencentrum te koop aanbieden. Een deel van de opbrengst moet de kosten dekken van het centrum en wordt tevens aangewend om te investeren in wat gemeenschappelijke apparatuur. Op die manier genereren deze vrouwen een zeker inkomen dat niet alleen ten goede komt aan hun eigen gezin, maar tevens de gemeenschap dient.

Hun bloeiende werking vereist echter een uitbreiding van het vrouwencentrum met een atelier, opslagplaats, verkooppriimte. Er is ook nood aan meer ruimte om de vrouwen voorlichting en scholing te geven.

Bezoekerscentrum

Naast deze uitbreiding van het vrouwen centrum denkt het dorp ook aan het inrichten van een bezoekers centrum waar info kan gegeven worden over o.a. het deel van het werelderfgoed dat zij eigenlijk beschermen: de reuzenzeeschildpadden.

Toeristen zouden op die plaats enige info kunnen krijgen over deze unieke broedplaats van de zeeschildpadden. Tevens zou dit ook een plaats worden waar een documentatie centrum over deze zeeschildpadden zou kunnen genesteld zijn onder de vorm van boeken, artikels, fotomateriaal, curiosa, ...

Meteen zou het ook kunnen fungeren als centraal 'toeristisch' punt voor het dorp waar alle andere info waar bezoekers in geïnteresseerd zijn, zou kunnen verkregen worden. Er is op dit moment inderdaad geen centrale plaats waar ecotoeristen enige info kunnen krijgen omtrent o.a. de schildpadden, de leefwijzen van de indianen, de sjamanen,....

De dorps hoofden beseffen dat, willen ze het ecotoerisme verder uitbouwen en op die manier de leefbaarheid van het dorp waarborgen, zij inspanningen moeten doen in die richting.

Vrouwen centrum annex bezoekers centrum

Door het feit dat het bestaande gebouwtje van het vrouwen centrum centraal in het dorp ligt vlak aan de waterkant wordt hardop gedacht aan een combinatie van deze beide functies: vrouwen centrum – annex bezoekers centrum.

De centrale ligging, op een plaats waar alle bezoekers zeker langs komen, zou er zeker voor zorgen dat toeristen kennis maken met alles wat rond het leven in Galibi draait en worden ze meteen ook aangezet om het vrouwen centrum te bezoeken en daar enkele originele aankopen voor thuis te doen...

Het uitbouwen van een dergelijk bezoekers centrum gekoppeld aan het vrouwen centrum, veroorzaakt zeker een multiplicatoreffect. Goed geïnformeerde mensen geven ook juiste info door aan nieuwe potentiële bezoekers van het dorp, die op hun beurt de kleine economische activiteit van het vrouwen huis helpen uitbouwen

Plannen

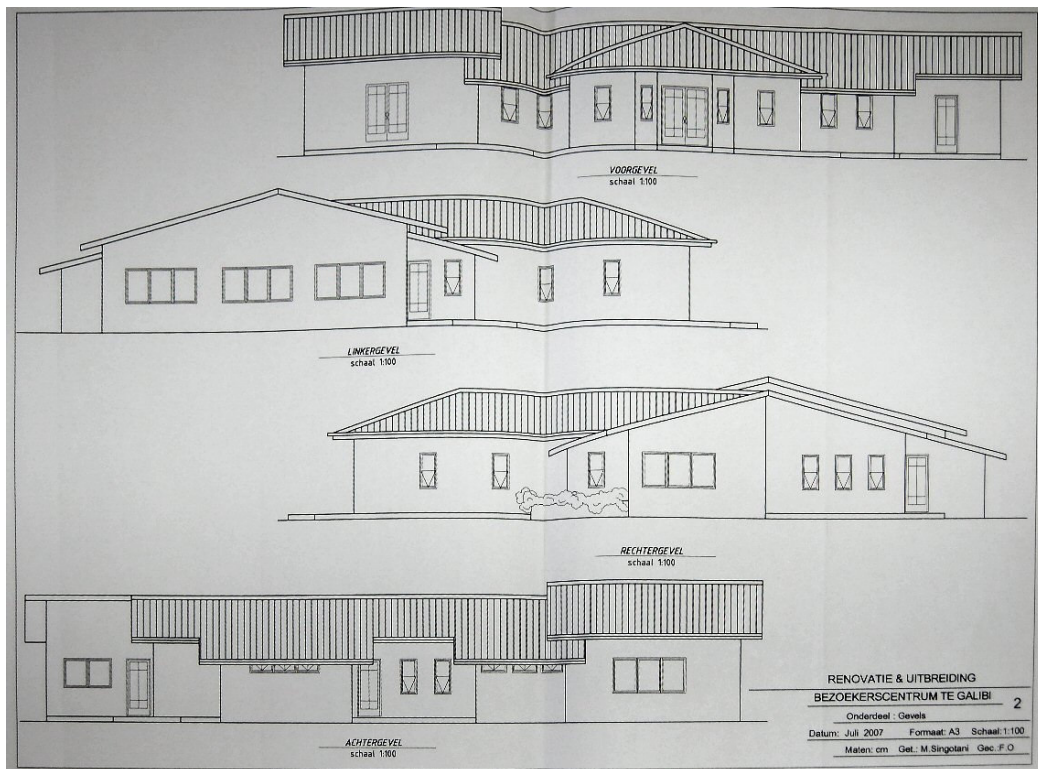
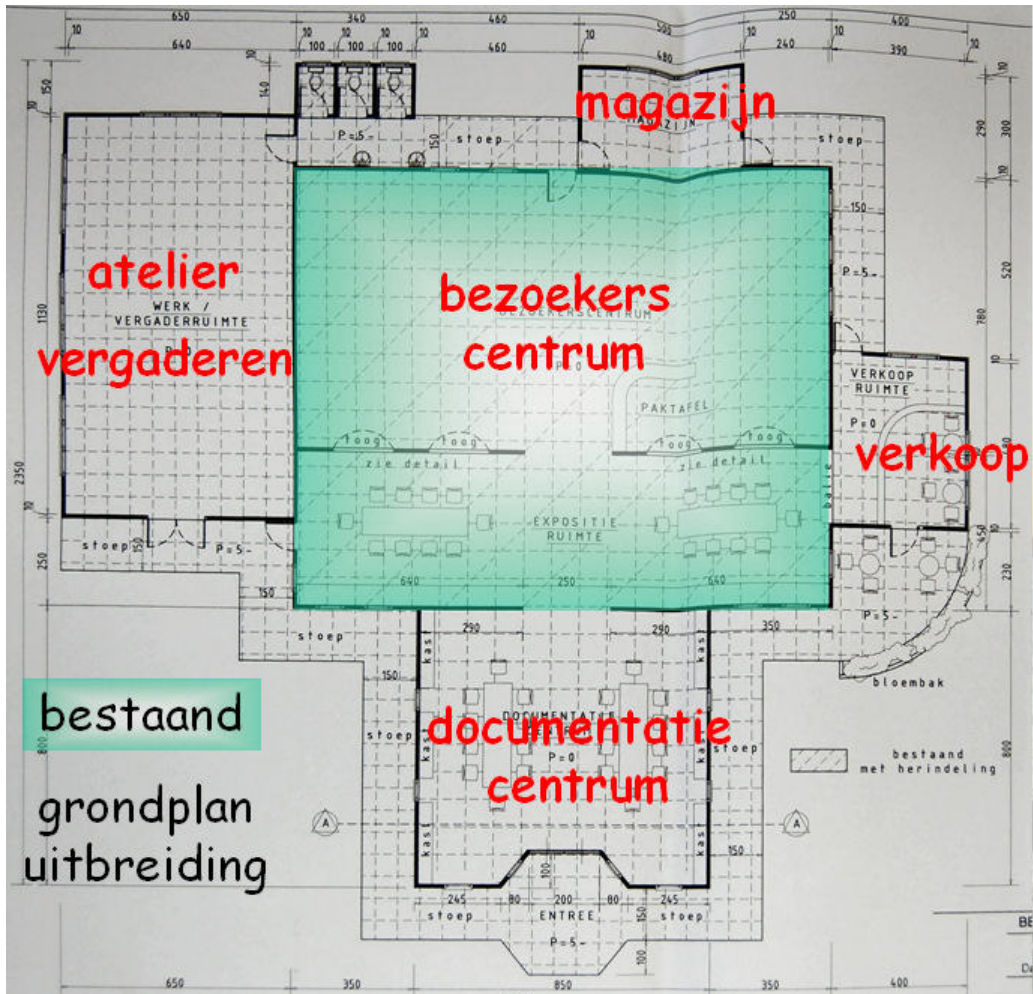
Afwachten tot er iets 'vanzelf' gebeurt, ligt niet in de aard van de mensen van Galibi. In die context zijn ze dus heel concreet bezig geweest met het opstellen van plannen voor deze uitbreiding van het vrouwen centrum – annex bezoekers centrum.

Onderstaande figuren geven enige duiding.

Qua materiaalgebruik wordt gekozen voor eenvoudige en duurzame materialen. In hoofdzaak gaat het over betonblokken, cement, hout voor de muren en vloer en staalplaten voor het dak.

Deze bouwmaterialen dienen aangevoerd via boot vanuit Albina en tot daar moet alles van Paramaribo komen.

Het bestaande vrouwen centrum ligt midden in de geplande uitbreiding. In het bezoekers centrum zou naast een expositieruimte ook een documentatieruimte voorzien worden. Essentieel is ook het aanbouwen van de vergader ruimte/atelier.

Project vrouwencentrum – bezoekerscentrum

Budget

Het dorp heeft de kost van deze uitbreiding begroot op ongeveer 25.000 €. Dit bedrag dekt de kosten van materialen en een klein deel van de loonkost; namelijk dat deel van de werken die zij zelf niet kunnen uitvoeren. Voor het overgrote deel van de man-power staat het dorp zelf in.

Fondsenwerving

De gemeente Koksijde is al enkele jaren bezig met het opstarten van een stedenband met deze gemeenschap. In mei 2008 werd het charter getekend in Galibi ter gelegenheid van het eerste werkbezoek van een officiële delegatie uit Koksijde aan Galibi. In mei 2009 wordt een tegenbezoek verwacht van een delegatie uit Suriname aan Koksijde.

De bedoeling van een dergelijke stedenband is een onderlinge uitwisseling tot stand te brengen tussen een gemeenschap in het noorden en het zuiden, zodat beiden hieruit kunnen leren en er op kunnen vooruitgaan.

Beide gemeenschappen hebben heel wat raakpunten (visserij, toerisme, strand, ...) Basisidee achter deze uitwisseling is duidelijk het op gang brengen van een procesmatige werking, vooral dan op bestuurlijk gebied in deze raakvlakken.

In wezen valt een projectmatige werking hier niet onder.

Het spreekt echter voor zich dat uit deze samenwerking ook projecten (vooral dan in het zuiden) kunnen vloeien die eerder een expertise- en financiële kant vertonen.

Om tegemoet te kunnen komen aan deze noden werd door enkele enthousiaste mensen de vzw Marowijne opgericht met als doel fondsen te verwerven om projecten in Galibi te kunnen helpen financieren passend in het kader van de stedenband.

Het is ook in dat kader dat een fondsenwerving opgezet wordt rond de uitbreiding van het vrouwenhuis – annex bezoekerscentrum.

Naast dit project is de vzw Marowijne ook concreet bezig met het opstarten van een studiefonds en worden contacten gelegd om te kunnen komen tot een betere drinkwatervoorziening, elektriciteitsproductie, afvalwaterbehandeling, ...